দৈনিক
অগ্ৰদূত

যোৰহাট শনিবাৰ ৮ আহাৰ ১৪২৫ ভাস্কৰাব্দ ২৩ জুন ২০১৮

ট্ৰাম্পৰ ঘোষণা

আমেৰিকাৰ ৰাষ্ট্ৰপতি ড'নাল্ড ট্ৰাম্পৰ কাম-কাজে আৰম্ভণিৰে পৰা বিতৰ্কৰ সৃষ্টি কৰি আহিছে। এইবাৰ ট্ৰাম্পে ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ মানৱাধিকাৰ পৰিষদৰ সদস্য পদ আমেৰিকাই ত্যাগ কৰাৰ কথা ঘোষণা কৰি সকলোকে অবাক কৰিলে। ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ আমেৰিকাৰ স্থায়ী প্ৰতিনিধি নিকি হেলীয়ে যোৱা বুধবাৰে মাৰ্কিন ৰাষ্ট্ৰপতিৰ এই সিদ্ধান্তৰ কথা ঘোষণা কৰি কয় যে ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ মানৱাধিকাৰ পৰিষদে বহু সময়ত 'পক্ষপাতদুষ্ট' ভূমিকা লোৱাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিয়ে আমেৰিকাই এই আন্তৰ্জাতিক সংস্থা ত্যাগৰ সিদ্ধান্ত ল'বলৈ বাধ্য হ'ল। ট্ৰাম্পে অলপতে অভিযোগ কৰিছিল যে মানৱাধিকাৰ পৰিষদত এনে কিছু সংখ্যক সদস্য ৰাষ্ট্ৰ আছে যিসমূহ নিজেই মানৱ অধিকাৰ উলংঘনত অভিযুক্ত। মাৰ্কিন ৰাষ্ট্ৰপতিগৰাকীয়ে মানৱাধিকাৰ পৰিষদৰ দৰে সংস্থাৰ প্ৰয়োজন আৰু গুৰুত্ব সাম্প্ৰতিক বিশ্বত হ্ৰাস পাইছে বুলিও মন্তব্য কৰিছিল। ট্ৰাম্পে আমেৰিকাৰ ক্ষমতা দখল কৰাৰ পাছতে প্ৰথমে পেৰিছ জলবায়ু চুক্তি আমেৰিকাই ত্যাগ কৰাৰ কথা ঘোষণা কৰিছিল। গোলকীয় জলবায়ু নিয়ন্ত্ৰণৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা লৈ অহা পেৰিছ জলবায়ু চুক্তি ত্যাগৰ সময়তো মাৰ্কিন ৰাষ্ট্ৰপতিগৰাকীয়ে এই চুক্তিক 'অৰ্থহীন' আৰু আমেৰিকাৰ বাবে ক্ষতিকাৰক আখ্যা দিছিল। ট্ৰাম্পৰ এই সিদ্ধান্তক বিশ্বৰ বহু দেশৰ পৰিৱেশবিদে হঠকাৰী আখ্যা দিছিল যদিও মাৰ্কিন ৰাষ্ট্ৰপতিগৰাকী নিজৰ সিদ্ধান্তত অটল থাকিল। ইয়াৰ পাছত ট্ৰাম্পে ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ শৈক্ষিক-সাংস্কৃতিক সংস্থা ইউনেস্ক' আমেৰিকাই ত্যাগ কৰাৰ কথা ঘোষণা কৰিছিল আৰু ৰাষ্ট্ৰপতিগৰাকীৰ এই সিদ্ধান্তকো সমগ্ৰ বিশ্বই কঠোৰভাৱে সমালোচনা কৰিছিল। ইউনেস্ক'ৰ নামত আমেৰিকাই ধনৰ অপচয় কৰা বুলিহে ট্ৰাম্পে অভিযোগ কৰিছিল। আনহাতে, ২০১৫ত স্বাক্ষৰিত ইৰান পাৰমাণৱিক চুক্তিখনৰ পৰাও আমেৰিকাই বিদায় লোৱাৰ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণৰে ট্ৰাম্পে চমক সৃষ্টি কৰিছিল।

আমেৰিকাৰ মানৱাধিকাৰ পৰিষদ ত্যাগৰ সিদ্ধান্ত অৱশ্যে অপ্ৰত্যাশিত নাছিল। যোৱা বছৰতে ট্ৰাম্পে এনে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণৰ এক ইংগিত দি ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ এই আন্তৰ্জাতিক সংস্থাটোৰ কাম-কাজত অসন্তুষ্টি প্ৰকাশ কৰিছিল। ট্ৰাম্পে মানৱাধিকাৰ পৰিষদৰ ব্যাপক সংস্কাৰ সাধনৰ দাবী উত্থাপন কৰাৰ লগতে আমেৰিকাই এইক্ষেত্ৰত কিছু পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছিল; কিন্তু আমেৰিকাৰ প্ৰস্তাৱ গৃহীত নোহোৱাত ক্ষুব্ধ ট্ৰাম্পে মানৱাধিকাৰ পৰিষদ ত্যাগৰ হুংকাৰ দিছিল আৰু অৱশেষত ইজৰাইল-পেলেষ্টাইন প্ৰসংগক লৈ ট্ৰাম্প প্ৰশাসনে আন্তৰ্জাতিক মানৱাধিকাৰ সংস্থাটোৰ সদস্য পদ ত্যাগ কৰিলে। আমেৰিকাৰ এই সিদ্ধান্ত প্ৰত্যাহাৰ কৰিবলৈ ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ মানৱাধিকাৰ পৰিষদৰ উচ্চায়ুক্ত জাইদ ৰাদ্ৰ আল হুছেইনে আহ্বান জনাইছে; কিন্তু ট্ৰাম্প প্ৰশাসনে লোৱা এই সিদ্ধান্ত প্ৰত্যাহাৰ কৰিব বুলি আশা কৰিব নোৱাৰি, কিয়নো পেৰিছ জলবায়ু চুক্তিৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ইউনেস্ক' ত্যাগ, ইৰান চুক্তি ত্যাগ আদি সিদ্ধান্ত প্ৰত্যাহাৰ কৰিবলৈ বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশে হেঁচা দিয়াৰ পাছতো মাৰ্কিন ৰাষ্ট্ৰপতিয়ে নিজৰ স্থিতিতে অটল থাকিলে। ট্ৰাম্পে এইদৰে এটাৰ পাছত আন এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ আন্তৰ্জাতিক সংস্থা আৰু চুক্তিক অংগুষ্ঠ প্ৰদৰ্শন কৰাটো তাৎপৰ্যপূৰ্ণ বিবেচিত হৈছে। ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ প্ৰায়বোৰ সংস্থাতে ইমানদিনে আমেৰিকাই দপ্‌দপনি অব্যাহত ৰাখিছিল, কিন্তু এতিয়া সেইখন আমেৰিকায়ে ট্ৰাম্পৰ নেতৃত্বত আন্তৰ্জাতিক সংস্থা আৰু চুক্তিৰ গুৰুত্ব নস্যাৎ কৰিবলৈ উঠি-পৰি লাগিছে। ৪৭ সদস্য বিশিষ্ট মানৱাধিকাৰ পৰিষদে নানা বিতৰ্কৰ মাজতো বিশ্বজুৰি মানৱাধিকাৰৰ অনেক প্ৰসংগত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা লৈ আহিছে। শৰণাৰ্থীৰ সমস্যা, নাৰীৰ অধিকাৰ, শিশুৰ অধিকাৰ, সমকামীৰ অধিকাৰ ৰক্ষা আদিৰ ক্ষেত্ৰত এই আন্তৰ্জাতিক সংস্থাটোৱে পালন কৰি অহা ভূমিকাক নুই কৰিব নোৱাৰি।

দৰাচলতে ট্ৰাম্পৰ নেতৃত্বতে আমেৰিকাই এতিয়া কেৱল নিজ দেশৰ স্বাৰ্থক অগ্ৰাধিকাৰ দিহে আন্তৰ্জাতিক প্ৰসংগত সিদ্ধান্ত ল'বলৈ ধৰিছে। ট্ৰাম্পৰ 'আমেৰিকা প্ৰথম' নীতিৰ প্ৰভাৱতে হোৱাইট হাউছে এটাৰ পাছত আন এটা চাঞ্চল্যকাৰী সিদ্ধান্তৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিছে। ট্ৰাম্পে কৈছে যে মানৱাধিকাৰ পৰিষদত এতিয়া মানৱ অধিকাৰ লংঘনকাৰী দেশৰ প্ৰকোপ চৰিছে; কিন্তু আমেৰিকাই এইক্ষেত্ৰত আগভাগ লৈ অহাৰ কথা মেক্সিকো সীমান্তত প্ৰব্ৰজনকাৰীক শিশু সন্তানৰ পৰা পৃথক কৰা ঘটনাৰে প্ৰমাণ নকৰিলে নে? ট্ৰাম্পে হেঁচাত পৰি সীমান্তত চলা এই মানৱ অধিকাৰ বিৰোধী কাৰ্য বন্ধ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়াটোৱে কি সূচালে? আমেৰিকাই মানৱাধিকাৰ পৰিষদ ত্যাগ কৰাৰ পাছত ট্ৰাম্প প্ৰশাসনৰ এনেবোৰ কাৰ্যক লৈও আন্তৰ্জাতিক মহলত প্ৰশ্ন উত্থাপিত হৈছে।

খো লা ম ঞ্চ

অসমীয়াসকলক কেনেকৈ কৰ্মপটু কৰাটো সম্ভৱ?

ৰুমী বৰা বৰদলৈ, লেখিকা

কৰ্মই ধৰ্ম। কৰ্ম কৰিলেহে উপাৰ্জন হয়। উপাৰ্জনে মানুহক সমাজ-জীৱনত সুকলমে চলিবলৈ অৰিহণা যোগায়। কৰ্মহীন মানুহৰ মগজুত বেয়া কথা, বেয়া ধ্যান-ধাৰণাই বাহ লয়। তেনে মানুহ জড় পদাৰ্থ সদৃশ হৈ পৰে। মানুহ এলেহুৱা। কৰ্মপটুতাৰে জীৱন সংগ্ৰামত আগুৱাবলৈ টান পায়। সহজলভ্য ধন লাগে। উঠি অহা যুৱচামৰ একাংশই বাহ্যিকতা বেছি ভাল পায়। মটৰ চাইকেল, ম'বাইল বা এখন ডকা-হকা দি লোৱা গাড়ী, এযোৰ গগল্‌চ হ'লেই সৰ্বস্ব পায়। ঘৰত লাগে একোৱেই নাথাকক। যেতিয়াৰ পৰাই বহিৰাগতৰ প্ৰৱেশ হ'ল অসমত তেতিয়াৰ পৰাই অসমীয়া সকল, সৰু সৰু কামত কৰ্ম-বিমুখ হৈ পৰিল। অসম আন্দোলনেও অসমবাসীৰ কৰ্মসংস্কৃতি গঢ়াৰ পৰা আঁতৰাই আনিলে। সকলোৱে নিশাৰ ভিতৰতে কৰ্ম নকৰাকৈ ধনী হোৱাৰ পথ বিচৰা হ'ল।

আজিকালি অসমত উদ্‌যাপন হোৱা উৎসৱৰ অভাৱ নাই। সকলো উৎসৱতে উৎসাহিত হৈ নানান সভা-সমিতি, সাংস্কৃতিক সন্ধ্যা পাতি বহু সংখ্যক যুৱক-যুৱতীয়ে অনাহকত সময় নষ্ট কৰে। চান্দা তুলি কিবা এটা উদ্‌যাপন কৰিবলৈ নৱ-প্ৰজন্মৰ ভীষণ আগ্ৰহী। কৰ্মসংস্কৃতি গঢ় লয় নিজ ঘৰখনৰ পৰাই। সন্তানৰ কৰ্মপটুতা জন্মগত হয় বা তাৰ তেজত থাকে। সামাজিক বাতাবৰণৰ পৰাও কিছু আয়ত্তাধীন হয়। প্ৰকাশ পায় নানা কৰ্মৰ মাজৰে। এই কৰ্মপটুতাৰ গুৰি ধৰোতা সমাজখন আৰু কৰ্মস্থলী। এখন ঘৰৰ ঘৰুৱা পৰিৱেশেই জ্ঞাত কৰে সেইখন ঘৰৰ মানুহৰ মাজত থকা কৰ্মদক্ষতা বা কৰ্মপটুতা। মাক-বাপেক যদি নিয়মানুবৰ্তিতাৰ প্ৰতি সজাগ নহয়, কৰ্মস্পৃহা নাথাকে, ঘৰুৱা পৰিৱেশ লেতেৰা হয়, মদ-ভাং খায়, এই সকলো প্ৰভাৱ সন্তানৰ গাত পৰিবই। মাক-বাপেক এলেহুৱা হ'লে সন্তানো এলেহুৱা হ'ব। সংখ্যাগৰিষ্ঠৰ গাত এই প্ৰভাৱ পৰাৰ বাবেই অসমীয়া জাতিটোক এচামে এলেহুৱা জাতি বুলি আখ্যা দিছে। চৰকাৰেও এচামক আৰ্থিক সাহায্য দি নানা কামৰ সুবিধা দি কৰ্ম-সংস্থান দিছে আৰু অসমীয়াসকলক অসমতে আলহী সজাইছে।

চৰকাৰে কঠোৰ নীতি-নিয়ম প্ৰয়োগ কৰি সমাজক এবাৰ নিয়মানুৱৰ্তিতাৰ মাজলৈ আনি ল'ব পাৰিলে কৰ্মপটুতাৰ গঢ় ল'ব

এতিয়া কথা হ'ল অসমীয়াসকলক কেনেকৈ কৰ্মপটু কৰাটো সম্ভৱ হ'ব? প্ৰতিখন চৰকাৰে এনে ধৰণৰ সমস্যাবোৰ সমাধান নকৰি নিজ নিজ স্বাৰ্থৰ বাবে জীয়াই ৰাখে। পুনৰ কৰ্ম সংস্কৃতি বা কৰ্মপটু হ'বলৈ প্ৰত্যেকজন অসমীয়া নিজেই সজাগ হ'ব লাগিব। আত্মবিশ্লেষণেহে কৰ্মপটুতাৰ ফালে ধাৱমান কৰিব। কৰ্মপটু হ'বলৈ লাগিব অসীম ধৈৰ্য আৰু কঠোৰ পৰিশ্ৰম। পৰিশ্ৰম কৰিব পাৰিলেহে কৰ্মক্ষেত্ৰত উন্নতি কৰিব পাৰিব। মানুহে বেয়াটো সোনকালে আয়ত্ত কৰে কিন্তু ইয়াৰ সংশোধন কৰিবলৈ বহু সময়ৰ প্ৰয়োজন হয়। কৰ্মসংস্কৃতিৰ সংশোধন কৰিবলৈ প্ৰত্যেককে লাগিব আত্মসংশোধনৰ সক্ৰিয় ভূমিকা। সকলো মানুহ চাকৰিমুখী নহৈ কৃষিকৰ্ম, ব্যৱসায়, উদ্যোগীকৰণ, পশু-পালন আদিতো মনোনিবেশ কৰিব লাগিব। অসমৰ শিক্ষানীতিত কিছু আসোঁৱাহপূৰ্ণ। পুথিগত শিক্ষাই মানুহক কৰ্মপটু নকৰে। তাৰ বাবে লাগিব কাৰিকৰী শিক্ষা। কৰ্মবিমুখিতাৰ পৰা অসমীয়া মানুহক কৰ্মপটু কৰিবলৈ অসমৰ প্ৰত্যেকজন পিতৃ-মাতৃ, চৰকাৰীভাৱে প্ৰত্যেকজন মন্ত্ৰী-বিধায়ক, আমোলা বিষয়া, আৰক্ষী বিষয়া, অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানৰ মুৰব্বীজন অতিকৈ সচেতন হ'ব লাগিব। সচেতনতাইহে কৰ্মপটু কৰিব। উপদেশতকৈ আৰ্হি শ্ৰেষ্ঠ। চৰকাৰে কঠোৰ নীতি-নিয়ম প্ৰয়োগ কৰি সমাজক এবাৰ নিয়মানুৱৰ্তিতাৰ মাজলৈ আনি ল'ব পাৰিলে কৰ্মপটুতাৰ গঢ় ল'ব আৰু সকলো মানুহ কৰ্মপটু হৈ পৰিব। চৰকাৰখন হৈ পৰিব সমাজৰ আদৰ্শ স্বৰূপ।

ফোন ঃ ৯৮৬৪০৪০০২৮

শিক্ষাখণ্ডত পৰিৱৰ্তনৰ নতুন গতিপথ

আন্দোলনৰ ফলত মাতৃভাষা মাধ্যমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলেই সৰ্বাধিক ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়

পৰ্যালোচনা

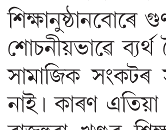

ড° জয়কান্ত শৰ্মা

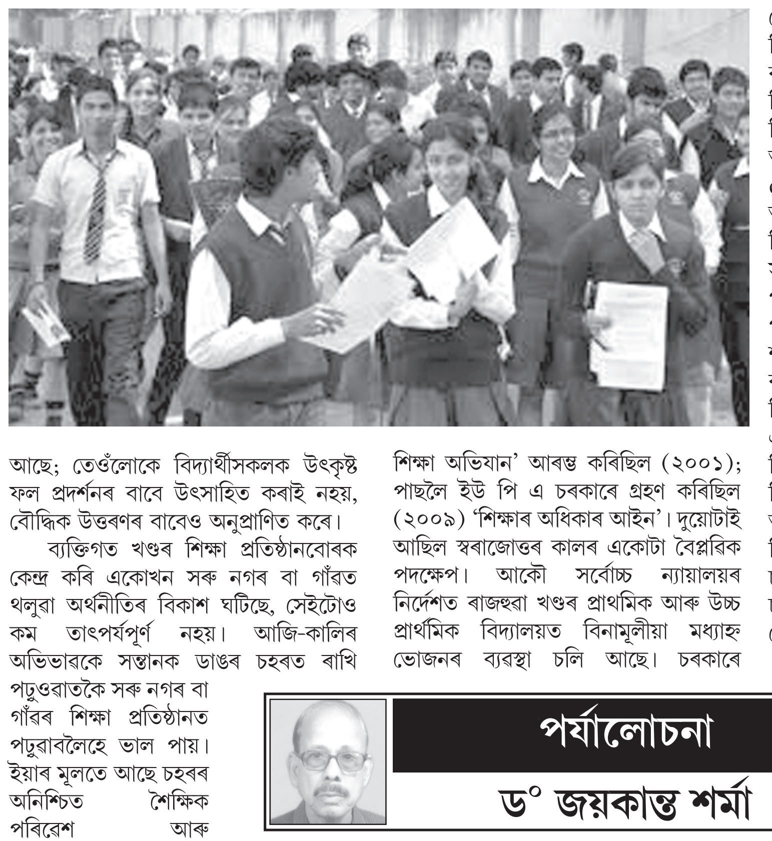

অৰ্ধশতিকা পূৰ্বে প্ৰফেছৰ দৌলত সিং কোঠাৰীৰ অধ্যক্ষতাত গঠিত শিক্ষা আয়োগে (১৯৬৪-৬৬) এই বুলি পৰামৰ্শ দিছিল যে সমাজৰ বিভিন্ন শ্ৰেণী আৰু বিভিন্নবৰ্গক একলগ কৰি এখন সুসংহত সমাজ স্থাপন কৰিবলৈ হ'লে এটা উমৈহতীয়া স্কুলীয়া শিক্ষা ব্যৱস্থা (Common School System) গঢ়ি তুলিব লাগিব, য'ত জাতি-বৰ্ণ-সম্প্ৰদায় নিৰ্বিশেষে সকলো শিশুৱে উন্নতমানৰ শিক্ষা বিনামূলীয়াকৈ লাভ কৰাটো সুনিশ্চিত হ'ব। ক'বলৈ গ'লে পৰামৰ্শটো আছিল এখন কল্যাণকামী গণতান্ত্ৰিক সমাজৰ মূলভেটি নিৰ্মাণৰ আঁচনি। চৰকাৰে কোঠাৰী আয়োগৰ পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰিছিল; কিন্তু দুৰ্ভাগ্যজনকভাৱে উমৈহতীয়া স্কুলীয়া শিক্ষাৰ লক্ষ্যত উপনীত হোৱাটো দূৰৰে কথা, চৌদিশে ব্যক্তিগত খণ্ডৰ বিদ্যালয়ৰ জয়-জয়কাৰহে পৰিলক্ষিত হ'ল।

যোৱা মাহত প্ৰকাশ পোৱা হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাৰ ফলাফল আৰু উচ্চতৰ মাধ্যমিক পৰীক্ষাৰ ফলাফলৰ মূল্যায়ন কৰিবলৈ ল'লে বুজিব পৰা যায় যে শিক্ষাখণ্ডত পৰিৱৰ্তনৰ বতাহ বলিছে আৰু ব্যৱস্থাটোৱে পৰিৱৰ্তনৰ এটা নতুন গতিপথত আগুৱাব লাগিছে। তাৰে কেইটামান বৈশিষ্ট্য এনে ধৰণৰ— (১) ছাত্ৰীসকলৰ মনত উচ্চ শিক্ষা লাভৰ হাবিয়াস বৃদ্ধি, (২) অনেক দুখ-কষ্ট আৰু দাৰিদ্ৰ্যৰ বোজা বহন কৰিও একাংশ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে প্ৰদৰ্শন কৰা চমকপ্ৰদ সাফল্য আৰু (৩) ব্যক্তিগত খণ্ডৰ বিদ্যালয়ৰ তুলনাত ৰাজহুৱা খণ্ডৰ চৰকাৰী বা চৰকাৰৰ সাহায্যপ্ৰাপ্ত বিদ্যালয়ৰ পুতৌজনক ফলাফল। এনে পটভূমিত দৰিদ্ৰতা শিক্ষা লাভৰ হেঙাৰ নহয় বুলি কে'বাগৰাকী কৃতী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে দাবী কৰিলেও বাস্তৱ পৰিস্থিতি তাৰ সম্পূৰ্ণ বিপৰীত। কাৰণ, দৰিদ্ৰ শ্ৰেণীৰ অভিভাৱকে সন্তানক ব্যক্তিগত খণ্ডৰ ভাল বিদ্যালয়ত পঢ়ুৱাব নোৱাৰে, কোনো কোনো বিদ্যালয়ে বছা বছা মেধাৱী বিদ্যাৰ্থীক বিনামূলীয়া শিক্ষাৰ সুযোগ দিয়ে, সেইটো অন্য কথা। সেয়েহে সমাজৰ সকলো বৰ্গৰ শিশুৱে গুণগত শিক্ষাৰ সুযোগ সমাজৰ সকলোৱে লাভ কৰিছে বুলি পোনছাটে ক'ব নোৱাৰি।

অৱশ্যে ব্যক্তিগত খণ্ডৰ বিদ্যালয়ে শিক্ষাজগতলৈ কেতবোৰ ইতিবাচক বাৰ্তা বহন নকৰাকৈও থকা নাই। অতিকৈ তাৎপৰ্যপূৰ্ণ হ'ল, শিক্ষা-প্ৰতিষ্ঠানৰ বিকেন্দ্ৰীকৰণ। পূৰ্বতে মাথোন কিছুমান নিৰ্দিষ্ট শিক্ষানুষ্ঠানত নাম ভৰ্তি কৰাটোৱেই মেধাৱী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ লক্ষ্য হৈ পৰিছিল। ধৰি লোৱা হৈছিল যে সেইবোৰতহে উচ্চমানৰ শিক্ষা লাভ কৰাটো সম্ভৱ হ'ব পাৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে, উচ্চতৰ মাধ্যমিক শ্ৰেণীৰ বাবে কটন কলেজত নাম ভৰ্তি কৰিব পৰাটোকে অনেকে গৌৰৱৰ কথা বুলি ভাবিছিল। পিছে এতিয়া আৰু কটন কলেজ মেধাৱী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰথম অগ্ৰাধিকাৰ হৈ থকা নাই। অসমৰ ভালেমান নগৰত, আনকি মফচ্ছলতো ভাল ভাল শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান ব্যক্তিগত খণ্ডত গঢ় লৈ উঠিছে। সেইবোৰত যথেষ্ট সংখ্যক মেধাৱী শিক্ষক জড়িত হৈ আছে; তেওঁলোকে বিদ্যাৰ্থীসকলক উৎকৃষ্ট ফল প্ৰদৰ্শনৰ বাবে উৎসাহিত কৰাই নহয়, বৌদ্ধিক উত্তৰণৰ বাবেও অনুপ্ৰাণিত কৰে।

ব্যক্তিগত খণ্ডৰ শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানবোৰক কেন্দ্ৰ কৰি একোখন সৰু নগৰ বা গাঁৱত থলুৱা অৰ্থনীতিৰ বিকাশ ঘটিছে, সেইটোও কম তাৎপৰ্যপূৰ্ণ নহয়। আজি-কালিৰ অভিভাৱকে সন্তানক ডাঙৰ চহৰত ৰাখি পঢ়ুওৱাতকৈ সৰু নগৰ বা গাঁৱৰ শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানত পঢ়ুৱাবলৈহে ভাল পায়। ইয়াৰ মূলতে আছে চহৰৰ অনিশ্চিত শৈক্ষিক পৰিৱেশ আৰু কোমলবয়সীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ নিৰাপত্তা সম্পৰ্কীয় চিন্তা ভাবনা। সেয়েহে মফচ্ছল বা গাঁৱতো ব্যৱসায়ভিত্তিক ছাত্ৰাৱাস গঢ়ি উঠিছে। পিছে ব্যক্তিগত খণ্ডৰ বিদ্যালয়ৰ গুণ-গান কৰাটো দোষণীয় নহ'লেও আমাৰ সাধাৰণ নাগৰিকৰ কৰ-কাটলৰ দ্বাৰা পৰিপুষ্ট ৰাজহুৱা খণ্ডৰ বিদ্যালয় বা মহাবিদ্যালয়বোৰৰ ফলাফল নিম্নগামী হোৱাটো কোনোপধ্যে সহ্য কৰিব নোৱাৰি। তাৰ কাৰণ দুটা।

(১) ৰাজহুৱা খণ্ডৰ শিক্ষানুষ্ঠানত প্ৰবল প্ৰতিদ্বন্দ্বিতাৰ মাজেৰেহে শিক্ষকে নিযুক্তি পায়, তেওঁলোকে লাভ কৰে উচ্চহাৰৰ বেতন নিৰিখ। অথচ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ফলাফল সন্তোষজনক নহয়। (২) দৰিদ্ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে এইবোৰ শিক্ষানুষ্ঠানেই একমাত্ৰ ভৰসা বুলি ক'ব লাগিব। তদুপৰি মাতৃভাষা মাধ্যমৰ শিক্ষাৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ হ'ল ৰাজহুৱা খণ্ডৰ শিক্ষানুষ্ঠানবোৰ। ব্যক্তিগত খণ্ডৰ শংকৰদেৱ শিশু নিকেতন, অসম জাতীয় বিদ্যালয় আৰু তেনেধৰণৰ কেতবোৰ বিদ্যালয়তহে শিক্ষাৰ মাধ্যম অসমীয়া; আনবোৰত এশ শতাংশই ইংৰাজী মাধ্যম। এতেকে ৰাজহুৱা খণ্ডৰ বিদ্যালয়-মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ মান নিম্নগামী হ'লে দৰিদ্ৰ শ্ৰেণীৰ বিদ্যাৰ্থী প্ৰতাৰিত হয়, মাতৃভাষা মাধ্যমৰ শিক্ষাও সংকুচিত হয়। দুয়োটাই আমাৰ জাতীয় জীৱনৰ প্ৰতি অভিশাপস্বৰূপ।

এইটো সঁচা যে বাজপেয়ী চৰকাৰে 'সকলো শিশুৰ বাবে বিনামূলীয়া আৰু বাধ্যতামূলক শিক্ষা নীতিৰ প্ৰৱৰ্তন কৰি 'সৰ্ব শিক্ষা অভিযান' আৰম্ভ কৰিছিল (২০০১); পাছলৈ ইউ পি এ চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছিল (২০০৯) 'শিক্ষাৰ অধিকাৰ আইন'। দুয়োটাই আছিল স্বাধীনোত্তৰ কালৰ একোটা বৈপ্লৱিক পদক্ষেপ। আকৌ সৰ্বোচ্চ ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশত ৰাজহুৱা খণ্ডৰ প্ৰাথমিক আৰু উচ্চ প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত বিনামূলীয়া মধ্যাহ্ন ভোজনৰ ব্যৱস্থা চলি আছে। চৰকাৰে বিনামূলীয়া ইউনিফৰ্ম দিয়াৰ ব্যৱস্থাও কৰিছে। পূৰ্বতকৈ ৰাজহুৱা খণ্ডৰ বিদ্যালয়ৰ আন্তঃগাঁথনিও উন্নত নোহোৱাকৈ থকা নাই। বৃহৎ ব্যৱসায়ী-গোষ্ঠীৰ সহযোগিতাৰ Corporate's Social Responsibility সৌজন্যত এই দিশত অধিক সফলতা লাভ কৰাৰ অৱকাশ আছে।

পিছে চৰকাৰী নীতিৰ ফলত শিশুৰ নাম ভৰ্তিকৰণৰ হাৰ সন্তোষজনক হ'লেও সন্তোষজনক নহয় পাঠদান আৰু পাঠগ্ৰহণৰ ব্যৱস্থা। শিক্ষা সম্পৰ্কীয় বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদনবোৰত স্পষ্টভাৱে প্ৰকাশ পাইছে যে চৰকাৰী আৰু চৰকাৰী সাহায্যপ্ৰাপ্ত শিক্ষানুষ্ঠানবোৰে গুণগত শিক্ষা প্ৰদান কৰাত শোচনীয়ভাৱে ব্যৰ্থ হৈছে। ইয়াৰ ফলত এটা সামাজিক সংকটৰ সৃষ্টি নোহোৱাকৈও থকা নাই। কাৰণ এতিয়া দুখীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে ৰাজহুৱা খণ্ডৰ শিক্ষানুষ্ঠান আৰু চহকী বা উচ্চমধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ বাবে ব্যক্তিগত খণ্ডৰ শিক্ষানুষ্ঠানৰ জাতীয় ধাৰণা এটাহে গঢ় লৈ উঠিছে, যিটোক শিক্ষাৰ খোটালিকৰণ (Compartmentalisation of education) বুলিবহে লাগিব। এইটো কোঠাৰী আয়োগে দিয়া 'Comnon School System' ৰ ধাৰণাৰ সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিপন্থী। প্ৰশ্ন উঠে, কিয় এনে হ'ল? থাউকতে চৰকাৰৰ সদিচ্ছাৰ অভাৱৰ ফলত এনে হৈছে বুলি ক'ব পৰা যায়; কিন্তু আন কেতবোৰ আহুকলীয়া বিন্দুও নথকা নহয়।

আজি-কালিৰ পৰীক্ষা পদ্ধতিটোৰ মাজত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শৈক্ষিক দিশৰ উপৰি আন আন ক্ষেত্ৰত থকা পাৰদৰ্শিতাৰ মূল্যায়ন কৰিবলৈ বিচৰা হয়; আনকি নতুন শিক্ষানীতিত হেনো কৰ্ম ভিত্তিক বিষয়বোৰক বিদ্যায়তনিক বিষয়ৰ সমানেই গুৰুত্ব দিয়াৰ প্ৰস্তাৱ আছে। বিদ্যাৰ্থীৰ বাবে প্ৰৱৰ্তিত হৈছে 'সৰ্বাত্মক অবিৰত মূল্যায়ন' (Continuous and comprehesive Evaluation) ব্যৱস্থা। আনহাতে, পঢ়া-শুনাত পিছপৰা বিদ্যাৰ্থীসকলৰ বাবে বাধ্যতামূলক সংশোধনীমূলক (Remedial class) পাঠগ্ৰহণৰ শ্ৰেণী আছে। ইয়াৰ পৰা বুজিব পৰা যায় শিক্ষা-ব্যৱস্থাটোৰ সাৰ্থকতা এশ শতাংশই নিৰ্ভৰ কৰে শিক্ষকসকলৰ কৰ্ম-কুশলতাৰ ওপৰত। পিছে চৰকাৰে শিক্ষকসকলৰ বাবে সুসংহত প্ৰশিক্ষণ ব্যৱস্থা এটা গঢ়ি তুলিব পাৰিছেনে? অৰ্হতাসম্পন্ন শিক্ষকৰো (বি, এড ডিগ্ৰী বা ডি, ইল, ইউ ডিপ্ল'মাধাৰী) অভাৱ আছে। এটা সমীক্ষা অনুসৰি দেশত প্ৰায় এঘাৰ লাখ অৰ্হতাবিহীন শিক্ষক আছে, তাৰে ছয় লাখমান আছে চৰকাৰী বিদ্যালয়তে। এনে বিসংগতিয়ে চৰকাৰৰ 'সকলোৰে বাবে শিক্ষা' নীতিৰ ফোঁপোলা স্বৰূপকে উদঙাই দিছে।

কোঠাৰী আয়োগৰ প্ৰতিবেদনত এটা বৰ তাৎপৰ্যপূৰ্ণ বাৰ্তা সন্নিৱিষ্ট হৈছিল,— 'ৰাষ্ট্ৰৰ ভৱিষ্যৎ নিৰ্মাণ হয় শ্ৰেণীকোঠাৰ ভিতৰত।' পিছে আধুনিক শিক্ষা ব্যৱস্থাত বিদ্যাৰ্থীয়ে ইণ্টাৰনেটৰ সহায়ত শ্ৰেণীকোঠাৰ বাহিৰতো অনেক বিষয়ৰ শিক্ষা (e-learning) গ্ৰহণ কৰিব পাৰে। কিন্তু উচ্চস্তৰীয় ব্যক্তিগত খণ্ডৰ বিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়েহে সেইবোৰ কলা-কৌশল আয়ত্ত কৰিব পাৰে; কোটি কোটি সাধাৰণ বিদ্যাৰ্থীৰ বাবে শ্ৰেণীকোঠাৰ ভিতৰৰ ব্লেক ব'ৰ্ডখন আৰু নিষ্ঠাৱান শিক্ষকগৰাকীয়েই সাৰথি। অৰ্থাৎ, এতিয়াও শ্ৰেণীকোঠাটোৱেই শিক্ষা পদ্ধতিটোৰ সাৰ্থকতাৰ পৰিধি।

অসমত সঘনাই ছাত্ৰ আন্দোলন হ'লে অৱস্থাপন্ন অভিভাৱকসকলে নিজৰ সন্তানক অসমৰ বাহিৰলৈ নি পঢ়ুৱায়। ফলত সাধাৰণ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল প্ৰতাৰিত হয়। তেনে সুবিধাবাদী অভিভাৱক জাতীয়তাবাদী নেতাসকলৰ ভিতৰতে আছে

এই ক্ষেত্ৰতো দুটা বিসংগতি আছে। (১) চৰকাৰে বিভিন্ন ৰাষ্ট্ৰীয় কাৰ্যসূচীত চৰকাৰী তথা চৰকাৰী সাহায্যপ্ৰাপ্ত বিদ্যালয়ৰ শিক্ষকৰ সেৱা গ্ৰহণ কৰে। (২) ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিভিন্ন আন্দোলনৰ অজুহাতত শ্ৰেণীকোঠা বৰ্জনৰ কাৰ্যসূচীত ভাগ লয়। আকৌ শিক্ষকসকলেও বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ আন্দোলনত অংশগ্ৰহণ কৰা দেখা যায়। এনেদৰেই ব্যাহত হৈ পৰে শ্ৰেণীকোঠাৰ ভিতৰত ৰাষ্ট্ৰ নিৰ্মাণৰ কাৰ্যসূচী।

শেহতীয়াভাৱে 'ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শ্ৰেণীবৰ্জনৰ অধিকাৰ'ক লৈ চৰকাৰ আৰু বিভিন্ন ছাত্ৰসংগঠনৰ মাজত সংঘাতৰ সৃষ্টি হৈছে। এতিয়াৰে পৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে আন্দোলন কৰিব নোৱাৰিব; বিধানসভাৰ আইন ৰূপায়ণ সমিতিৰ এয়া কঠোৰ নিৰ্দেশ। নিৰ্দেশটো পালন কৰিবলৈ চৰকাৰে হেনো শীঘ্ৰে অধিসূচনা জাৰি কৰিব। তাৰ বিৰুদ্ধে ছাত্ৰ-নেতাসকলে ইতিমধ্যে হুংকাৰ দিছে; তেওঁলোকে কোনোপধ্যে বিদ্যাৰ্থীৰ গণতান্ত্ৰিক অধিকাৰ খৰ্ব হ'বলৈ নিদিয়ে। অসমৰ প্ৰায়বোৰ ৰাজনৈতিক নেতাই ছাত্ৰ আন্দোলনৰ সৌজন্যতে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিছে বুলি আঙুলিয়াই দিয়া নহয়, নৱজাগৰণ, ফৰাচী বিপ্লৱ, চীনৰ ছাত্ৰবিদ্ৰোহ আদিৰ কথাও ছাত্ৰ নেতাসকলে উনুকিয়াইছে। পিছে যুক্তি-তৰ্ক কৰিবলৈ সহজ হ'লেও অসমত ছাত্ৰ আন্দোলনে যে ৰাজ্যখনৰ শৈক্ষিক বাতাবৰণকে ধ্বংস কৰি থৈছে, আৰু তাৰ পৰিণামত আৰ্থ-সামাজিক গাঁথনিও ভাঙি পৰিছে, সেইটো অস্বীকাৰ কৰা টান। আন্দোলনৰ সৌজন্যতে যে এচাম ছাত্ৰনেতাই অসৎ পন্থাৰে ডিগ্ৰী আহৰণ কৰি প্ৰতিষ্ঠিত হৈছে আৰু আন এচামে ৰাজনৈতিক নেতাৰূপে আত্মপ্ৰকাশ কৰিলেও ছাত্ৰ সমাজৰ উপকাৰ সধা। নাই, বৰং অনেকে সীমাহীন দুৰ্নীতি ভ্ৰষ্টাচাৰতহে লিপ্ত হৈছে, সেইটো কোনে নুই কৰিব পাৰে?

এই প্ৰসংগতে ছাত্ৰ আন্দোলনৰ দুটা নেতিবাচক দিশ বিচাৰ্য। (১) আন্দোলনৰ ফলত মাতৃভাষা মাধ্যমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলেই সৰ্বাধিক ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়; ব্যক্তিগতখণ্ডৰ বিদ্যালয়ৰ সংখ্যাবৃদ্ধিৰো সেইটো অন্যতম কাৰণ। (২) অসমত সঘনাই ছাত্ৰ আন্দোলন হ'লে অৱস্থাপন্ন অভিভাৱকসকলে নিজৰ সন্তানক অসমৰ বাহিৰলৈ নি পঢ়ুৱায়। ফলত সাধাৰণ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল প্ৰতাৰিত হয়। তেনে সুবিধাবাদী অভিভাৱক জাতীয়তাবাদী নেতাসকলৰ ভিতৰতে আছে। এনে পটভূমিত অসমৰ অভিভাৱকসকলে বিচাৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক যেন আকৌ এবাৰ শ্ৰেণীকোঠাৰ পৰা উলিয়াই নিয়া নহয়।

'শিক্ষাৰ সংকট আৰু সমস্যাৰ সমাধান' শীৰ্ষক আলোচনাচক্ৰ এখনৰ উদ্বোধনী ভাষণত একালৰ বিশিষ্ট শিক্ষাবিদ অজিত কুমাৰ শৰ্মাই কৈছিল, 'শিক্ষা ব্যৱস্থাত দেখা দিয়া বিভিন্ন বিসংগতিবোৰৰ বিষয়ে আলোচনা কৰোঁতে ভাব হয়, এই বিষয়ত মূল কথা এটাই, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ভালদৰে পঢ়া-শুনা কৰিব লাগে আৰু শিক্ষকে ভালদৰে পঢ়ুৱাব লাগে; অৱশ্যে তাৰ মাজত ভাল পাঠ্যপুথিৰ কথাটোও আছে।' আঢ়ৈ দশক পূৰ্বৰ সেই মন্তব্যটো আজিও প্ৰাসংগিক। কাৰণ সময় সলনি হৈছে, আঁসোৱাহবোৰৰ ধৰণ-কৰণ বেলেগ হ'ল, আৰু শিক্ষাখণ্ডত সুযোগ-সুবিধাৰ দৃষ্টিৰেও পূৰ্বৰ স্থিতিৰ তুলনাত আকাশ-পাতালৰ প্ৰভেদ; কিন্তু সমাধান সূত্ৰ এতিয়াও কিন্তু একেটা।

ফোন ঃ ৯৪৩৫৫-৫৪২০৫

তৃষ্ণাতুৰ নাগৰিকে পানী পাব কেতিয়া ?

যোৱা আঠ জুনৰ 'দৈনিক অগ্ৰদূত'ত প্ৰকাশিত ড° দীনেশ বৈশ্যৰ 'তৃষ্ণাতুৰ- নাগৰিক' পঢ়িলো। এই লেখাটোৰ বাবে তেওঁক ধন্যবাদ জনাইছো। আমি সদায় ভুগি থকা কিছুমান জ্বলন্ত সমস্যাৰ বিষয়ে নকওঁ বা চৰ্চা নকৰো কিয়? গুৱাহাটীবাসীয়ে পানীৰ বাবে জীয়াতু ভুগি হাহাকাৰ কৰিছে, তথাপি নিশ্চুপ কিয় আমি?

কোৱা বাহুল্য যে জীৱন ধাৰণৰ বাবে বায়ু আৰু পানী মৌলিকভাৱে প্ৰয়োজনীয়, সেয়ে ইয়াক পোৱাৰ অধিকাৰ আছে। সেইকাৰণে বায়ু আৰু পানী যাতে সকলোৱে পৰ্যাপ্তভাৱে পাব পাৰে তাৰ বাবে ভাৰত চৰকাৰে প্ৰয়োজনীয় আঁচনিৰে ব্যৱস্থা নোলোৱা নহয়! যেনে- বৃক্ষৰোপণ কাৰ্যসূচী আৰু জনবহুল নগৰত পানী যোগান ব্যৱস্থাৰ আঁচনি ৰূপায়ণ কৰা। তাৰ বাবেই ভাৰত চৰকাৰে Jawaharlal Nehru National urban Renewable Mission (JNNURM)ৰ জৰিয়তে প্ৰয়োজন অনুসৰি প্ৰান্তে প্ৰান্তে পানী যোগানৰ আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছে আৰু এই উদ্দেশ্যত হেজাৰ হেজাৰ কোটি কোটি টকা ভাৰত চৰকাৰে আগবঢ়াইছে। এই JNNURM ৰ সাহায্যতে পশ্চিম-দক্ষিণ গুৱাহাটী অঞ্চলত পানী যোগানৰ কাম কেতিয়াবাই আৰম্ভ হৈছিল আৰু কামো প্ৰায় সম্পূৰ্ণ। প্ৰাপ্ত বাতৰি মতে এই অঞ্চলত পানী যোগান ২০১৪তে মুকলি কৰি দিয়াৰ কথা আছিল কিন্তু এতিয়ালৈকে তাৰ কোনো খবৰ নাই। আমি জল বোৰ্ডৰ কাৰ্যালয়লৈ গৈহে গম পাইছিলো যে সংশ্লিষ্ট ঠিকাদাৰ কোম্পানীয়ে হেনো এতিয়াও পাব লগা বহুত টকাই চৰকাৰৰ পৰা পোৱা নাই। সেই কাৰণেই এই অঞ্চলত পানী যোগান মুকলি কৰি দিয়া হোৱা নাই! লেন-দেনত সংশ্লিষ্ট চৰকাৰী কৰ্তৃপক্ষৰ চিৰাচৰিত দুৰ্নীতিৰ কথা কোনে নাজানে? আমি তাকেই নুবুজিমনে? লুইচ বাৰ্জাৰৰ নিচিনা বহু কোটিটকীয়া কেলেংকাৰিত অসমৰ সংশ্লিষ্ট মন্ত্ৰী এজন জড়িত থকাৰ অভিযোগনো বাৰু কোনে নাজানে। আনহাতে, কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ জামিনদাৰিত Japan International coopetation Agency (JICA) আৰু এছিয়ান ডেভেলপমেণ্ট বেংকৰ ঋণৰ সাহায্যত যথাক্ৰমে উত্তৰ-মধ্য গুৱাহাটী আৰু পূব-দক্ষিণ গুৱাহাটীত বহুত বছৰ আগতে পানী যোগানৰ কাম আৰম্ভ কৰা হৈছিল আৰু ২০১৬তে পানী যোগান ধৰাৰ কথা আছিল; কিন্তু সেয়া কেতিয়া সম্ভৱ হ'ব তাৰ কোনো নিশ্চয়তা নাই! পৰিতাপৰ কথা যে বিশেষকৈ এছিয়ান ডেভেলপমেণ্ট বেংকৰ ঋণৰ জৰিয়তে পূব আৰু দক্ষিণ গুৱাহাটীত পানী যোগান কামৰ অগ্ৰগতি মুঠেও সন্তোষজনক নহয়।

উল্লেখ্য যে গাঁও অঞ্চলতকৈ গুৱাহাটীৰ নিচিনা জনবহুল অঞ্চলত পানীৰ সংকট অতিকৈ গভীৰ। ইয়াৰ নিশ্চিত কাৰণ হ'ল গাঁও অঞ্চলত জনবসতি সেৰেঙা; সেইবাবেই ইয়াত অগভীৰ কুঁৱা বা নলীনাদ সফল হৈছে। আনহাতে গুৱাহাটীৰ নিচিনা ভয়ংকৰভাৱে জনবহুল মহানগৰত অগভীৰ কুঁৱা আৰু নলীনাদত পানী নাথাকে; তাৰ কাৰণ হ'ল চাৰিওফালে বেংছটাৰ দৰে গঢ়ি উঠা অসংখ্য আকাশলংঘী এপাৰ্টমেণ্টবোৰ! এই এপাৰ্টমেণ্টবোৰত হেজাৰ হেজাৰ ফুট গভীৰলৈ প্ৰকাণ্ড নলীনাদ বহুৱা বাবেহে ওচৰ-পাঁজৰৰ কুঁৱা বা নলীনাদৰ পানী শুহি লৈ যোৱা হৈছে! সেয়েহে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ JNNURMৰ নিচিনা অভিলাষী আঁচনিৰ সুযোগ লোৱাটো নিতান্তই প্ৰয়োজনীয়। কিন্তু আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰে এই সুযোগ ল'ব পাৰিছে জানো?

উক্ত পানী যোগান আঁচনিৰ কামৰ তত্ত্বাৱধায়কৰূপে 'জল বোৰ্ড' নামেৰে এখন বোৰ্ড আছে। এই বোৰ্ডৰ চেয়াৰমেন হ'ল মন্ত্ৰী হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা আৰু ভাইচ গুৱাহাটী মিউনিচিপেল কৰ্পোৰেচনৰ মেয়ৰ। আমি জলবোৰ্ড' কাৰ্যালয়ত গৈ গম পাইছিলো যে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ কৰ্তৃপক্ষৰ কোনো তত্ত্বাৱধান নাই। কিছুদিন আগতে জলবোৰ্ড কাৰ্যালয়ৰ সমুখত কিছুমান লোকে পানী যোগানৰ দাবীত বিক্ষোভ প্ৰদৰ্শন কৰা দেখিছিলো। কিন্তু এই দিশত এতিয়ালৈ যিধৰণে আমাৰ মাজত ব্যাপক জাগৰণ হ'ব লাগিছিল হোৱা নাই! পৰিতাপৰ কথা যে আমাৰ বুদ্ধিজীৱীসকলেও নিজে ভুক্তভোগী হৈও কাকতে-পত্ৰই লিখি বা সভা-সমিতি পাতি জনমত গঠন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা নাই।

ড° দীনেশ বৈশ্যৰ হিচাপ মতেও গুৱাহাটীত প্ৰায় ১০ শতাংশ লোকেহে গুৱাহাটী পৌৰ নিগমে যোগান ধৰা পানী পায়। পাণবজাৰ আৰু খাৰঘুলিৰ আওপুৰণি প্ৰকল্পৰ পৰা পাণবজাৰ, ফাঁচীবজাৰ, উজানবজাৰ আৰু শিলপুখুৰী অঞ্চলৰ লোকে পানী পায় যদিও সি মুঠেও যথেষ্ট নহয়। আনহাতে, গুৱাহাটীৰ দুই এঠাইত কোনো চৰকাৰী মাটিত সৰু প্ৰকল্প এটা বহুৱাই কেইঘৰমান মানুহক পানী যোগান ধৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে যদিও সি যথেষ্ট নহয়।

পৰিতাপৰ কথা যে গুজৰাট চৰকাৰে সুদূৰ নৰ্মদা নদীৰ পৰা ১৪০০ কিলো মিটাৰ নলা খান্দি আনি গুজৰাটবাসীক যদি পানী দিব পাৰে, অফুৰন্ত পানীৰ ভাণ্ডাৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নৈ থকা সত্বেও অসমবাসীক আমাৰ চৰকাৰে অত বছৰেও কিয় পানী দিব পৰা নাই।

আমি আশা কৰিছিলো পৰিৱৰ্তনকামী বিজেপি চৰকাৰৰ মুখ্যমন্ত্ৰী সোণোৱালে মুখ্যমন্ত্ৰীৰ আসনত বহিয়েই পানী যোগানৰ কাম ত্বৰান্বিত কৰিবলৈ কড়া নিৰ্দেশ দিব! এইখিনিতে উল্লেখযোগ্য যে গুৱাহাটী নগৰক স্মাৰ্ট-চিটী হিচাপে বনাবলৈকো প্ৰথম চৰ্ত্ত হিচাপে যথেষ্ট পানী যোগান অনিবাৰ্য। তেনেস্থলত সোণোৱাল চৰকাৰে গুৰুত্বহীনভাৱে কিয় ইমান অৱহেলা কৰিছে বুজি নাপাওঁ।

চৰকাৰী পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা যিহেতুকে কৰিব পৰা নাই, দিল্লীৰ কেজৰিৱাল চৰকাৰৰ দৰে আমাৰ ৰকাৰেও কম মূল্যত প্ৰয়োজন অনুসাৰে পানী যোগান নধৰে কিয়? নহ'লে এসাঁজ নাখায়ো পানী বেপাৰীসকলৰ পৰা অধিক মূল্যত পানী কিনি জীয়াই থকাৰ বাহিৰে গুৱাহাটীবাসীৰ উপায় কি?

যাদৱ দাস

ফোন ঃ ৯৪৩৫৩৪০০৭৬

মন্ত্ৰী-বিধায়কৰ দৰমহা বৃদ্ধি

অসম বিধানসভাৰ মজিয়াত অসমৰ মন্ত্ৰী-বিধায়কসকলে তেওঁলোকৰ অভাৱ-অভিযোগ সম্পৰ্কে আলোচনা-বিলোচনাৰ মাধ্যমেৰে নিজৰ দা-দৰমহা বৃদ্ধি কৰাৰ ক্ষেত্ৰত অভিনৱ কৌশল প্ৰয়োগ কৰিছে!

কিন্তু এফালে ৰাজ্যখনত জনসংখ্যা বৃদ্ধি, আনহাতে শিক্ষিত নিবনুৱাৰ ভয়ংকৰ সমস্যা, বানপানীৰ সমস্যা, নিত্য ব্যৱহাৰ্য সামগ্ৰীৰ চ'ৰাদামে জনসাধাৰণৰ পেটত গামোচা বান্ধিবলগীয়া অৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰিছে।

তদুপৰি ভেঞ্চাৰ শিক্ষানুষ্ঠানৰ প্ৰাদেশিকীকৰণৰ প্ৰক্ৰিয়া যথেষ্ট লেহেমীয়া গতিৰে চলি আছে। অসমৰ উদ্যোগসমূহৰ উন্নয়ন স্থবিৰ! বাটপথৰ দুৰৱস্থা! এনে ক্ষেত্ৰত অসম চৰকাৰে বৃহত্তৰ স্বাৰ্থত মন-কাণ নিদি কেৱল নিজৰ দা-দৰমহা বঢ়োৱাৰ ক্ষেত্ৰত ব্যস্ত হৈ পৰাটোৱে কি সূচায়?

সনৎ কুমাৰ কলিতা

চলন্তাপাৰা, বঙাইগাঁও

ৰেগিং ঃ এক সামাজিক ব্যাধি

উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ শিক্ষা সমাপ্ত কৰি যেতিয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰী এগৰাকীয়ে কলেজীয়া জীৱন আৰম্ভ কৰে তেতিয়া প্ৰত্যেকগৰাকী নতুন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে এই ব্যাধিৰ দ্বাৰা কম-বেছি পৰিমাণে আক্ৰান্ত হোৱা দেখা যায়। নতুন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক বিভিন্ন ধৰণৰ শাৰীৰিক আৰু মানসিক কষ্ট দি আনৰ আগত হেয় প্ৰতিপন্ন কৰাটোৱেই জ্যেষ্ঠ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ একপ্ৰকাৰৰ মানসিক ৰোগ। যিজন ছাত্ৰই নিজৰ ঘৰত বা বন্ধু-বান্ধৱৰ পৰা কোনো দিনে তুচ্ছ-তাচ্ছিল্য শুনি পোৱা নাই সেইগৰাকী ছাত্ৰী বা ছাত্ৰীক বেয়া ব্যৱহাৰ কৰিলে অত্যন্ত মানসিক আঘাত পোৱাটো সত্য। কৰণ বেয়া ব্যৱহাৰ কোনোবাই সহ্য কৰিব পাৰে, কোনোবাই নোৱাৰে। এনেকুৱা হোৱা দেখা যায়— জ্যেষ্ঠ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ নিৰ্যাতনৰ বাবে আত্মহত্যা কৰাও শুনা যায়। ৰেগিং প্ৰতিৰোধ আইন ১৯৯৮, আছে যদিও ইয়াৰ প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ অভাৱৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত সজাগতা অহা নাই। কলেজত চৌহদত ইয়াৰ প্ৰভাৱ কম যদিও হোষ্টেলৰ আৱাসিক অঞ্চলত ইয়াৰ প্ৰকোপ এখোপ চৰা। যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে কোনোদিন কাৰো ঠাট্টা-মস্কৰা পোৱা নাই সেইসকল মেধাৱী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক ৰেগিঙৰ নামত অত্যাচাৰ চলোৱাৰ অধিকাৰ কাৰো নাই। সেয়েহে একোখন শিক্ষানুষ্ঠানৰ প্ৰতিগৰাকী জ্যেষ্ঠ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ৰেগিং বিৰোধী অভিযানত অংশ লওক, নতুন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অভিভাৱকসকলেও শিক্ষানুষ্ঠানৰ মুৰব্বীৰ লগত বুজা-পৰা হওক যাতে তেওঁলোকৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়েও জ্যেষ্ঠতাৰ শাৰী পালে আনক যাতে ৰেগিং কৰিব নোৱাৰে লগতে কলেজ বা শিক্ষানুষ্ঠানৰ ছাত্ৰ একতা সভা, মুৰব্বী অধ্যাপকসকলেও আগভাগ লোৱা ভাল। আমাৰ বোধেৰে ৰেগিং কৰাতকৈ নবাগতা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ দ্বাৰা উৎসাহজনক কাম যেনে বৃক্ষৰোপণ, কলেজ চৌহদ পৰিষ্কাৰকৰণ, কোনো ঠাই বা ৰাজহুৱা অনুষ্ঠানৰ স্বচ্ছ আৰু নিৰ্মাণ অভিযান চলোৱা, অনাদৃত হৈ থকা ছহিদ বেদী আৰু লেখত ল'বলগীয়া ব্যক্তিৰ আৱক্ষ মূৰ্তিৰ স্থান নিকাকৰণ ইত্যাদি হাতত লৈ নবাগতৰ দ্বাৰা আৰম্ভ কৰিলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা সমাজৰ হিত সাধন হ'ব। আৰু নবাগতসকলে ৰেগিং যে এটা ব্যাধি নহয় তাক মানসিকভাৱে পৰাস্ত কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হ'ব লাগিব।

ডাঃ জমিৰ আলী

ডাক-ডোৰক, কামৰূপ, ফোন ঃ ৯৬৭৮৪৪১৯১৮

অৱসৰপ্ৰাপ্ত কৰ্মচাৰীৰ পেঞ্চন বঞ্চিত কৰা আমোলা

অভিমত

'দৈনিক অগ্ৰদূত'ত (১২ জুন ১৮) উপৰি উক্ত বিষয় সম্পৰ্কে প্ৰকাশিত বাতৰিটোৱে আমাৰ দৰে হেজাৰ হেজাৰ লোকক প্ৰেৰণা দিলে। বিগত ২০১৬ৰ চাৰি ডিচেম্বৰত মহামান্য উচ্চতম ন্যায়ালয়ে দিয়া ৰায় মৰ্মে সংশ্লিষ্ট কৰ্মচাৰীৰ মূল দৰমহাৰ বেছিক আৰু ডি এ সংলগ্ন কৰি ৮.৩৩ শতাংশ হাৰত কাটি ৰাখি পেঞ্চন নিৰ্ধাৰণ কৰিব লাগে। সেই মৰ্মে পি এফ কমিছনাৰে দেশৰ সকলো ৰেজিয়নেল আৰু জোনেল কাৰ্যালয়সমূহলৈ স্পষ্ট নিৰ্দেশনা দিয়ে। দুখৰ কথা যে দুবছৰ ওকলালৈ আমাৰ ৰাজ্যত এজন লোকেও বৰ্দ্ধিত পেঞ্চন লাভ নকৰিলে। গুৱাহাটীস্থ ৰেজিয়নেল কাৰ্যালয়, জোনেল কাৰ্যালয়দ্বয়ে মুঠেই গুৰুত্ব নিদিয়াত উপায়ান্তৰ হৈ জ্যেষ্ঠ নাগৰিকে উক্ত কাৰ্যালয় লৈ গৈ যোগাযোগ কৰে। দুখৰ কথা যে এচাম বিষয়া-আমোলাৰ কটু ব্যৱহাৰ তথা কৰ্তব্যত কৰা গাফিলতিয়ে আমাক অনাগত ভৱিষ্যতলৈ ঠেলি দিলে। অৱশ্যে বঞ্চিত এচাম নিষ্ঠাৱান অৱসৰী কৰ্মচাৰীৰ আশাশুধীয়া চেষ্টাত পি এফ কমিছনাৰে ৰেজিয়নেল কাৰ্যালয়বোৰলৈ কড়া নিৰ্দেশনা জাৰি কৰাত গা লৰিছে। এই দুৰাচাৰী বিষয়া-আমোলা এচামে জ্যেষ্ঠ নাগৰিকক থিয়কৈ ৰখা অনিশ্চয়তাৰ কথা মুকলিকৈ কোৱা আদি কাৰ্যই হেজাৰ হেজাৰ জনক দুখ দিয়াই নহয় আৰ্থিক সংকটত পৰি চৰম হতাশাত ভুগি আছে। এইবোৰক কঠোৰ শাস্তি প্ৰদান কৰাৰ লগে লগে শীঘ্ৰে পেঞ্চন মোকলাই দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰক। এই ক্ষেত্ৰত গুৰুত্বপূৰ্ণ বাতৰি পৰিৱেশন কৰাত ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো আৰু নেৰানেপেৰাকৈ লাগি-ভাগি থকা ধৈৰ্যশীল ব্যক্তিসকলৰ শুভ কামনা কৰিছো।

ভুৱনেশ্বৰ লহকৰ, *ফোন ঃ ৮৮৭৬৫৬২৭৯৬*